

Dokperiode te Arbatax, Sardinië

2005 - Reisverslag 3

De eerste dokperiode van de Zeezwaluw is ten einde en we liggen sinds de 19de mei weer gezellig te schommelen in het water van de Marina van Arbatax. Als het weer mee zit zullen we as maandag uit Arbatax vertrekken. Dan start ons zeilend leven met nieuwe ontdekkingen en onverwachte ontmoetingen weer. Maar eerst de dokperiode.

Voorspelen en sightseeing

De zeilreis van Fiumicino naar Arbatax was schitterend zoals jullie weten. Onze aankomst was op 1 April en bij navraag om op de kant te gaan blijkt dat we pas de 19de April terecht kunnen. Er ligt nl een immense rondvaartboot op de werf en die moet eerst weer te water voordat wij een bescheiden plaatsje in kunnen nemen.

Wel, uiteraard treuren we dan niet, maar gaan we tot de 19de lekker spelevaren rond de zuidkust van Sardinië, hadden we bedacht. Echter zoals zo vaak, zijn de weergoden het met ons reisschema niet eens! De voorspellingen gedurende de hele periode van 19 dagen geeft ons geen enkel weerwindow om een leuk zeiltochtje te maken. De regenbuien (en dat waren echt stortregens) komen achter elkaar over en de wind varieert van 5-8 Bft en in vlagen zelfs meer. We liggen gelukkig in de Marina in de lengte langs een drijvende steiger en met vier lijnen vast. Maar we hebben ook nog 3 mooring lijnen¹ aan de andere kant van de boot vastgemaakt die ons bij aanlandige wind vrij houden van de steiger. We hadden in vlagen namelijk regelmatig 40 kn wind (is 9-10 Bft)! We hebben zelfs regenpakken gekocht om toch enigszins droog te kunnen winkelen in de wachtperiode.

Omdat we de omgeving niet per boot kunnen verkennen, hebben we dat maar lopend en met de bus gedaan. Even voorbij Arbatax (10 min met de bus) ligt een grotere plaats. In Tortili zijn meerdere winkels en er wordt op vrijdagmorgen de weekmarkt wordt gehouden. Mooie verse groente en fruit is dan volop te krijgen evenals hele gegrilde kippen en patat friet. Jullie begrijpen dus al wat ons doel op alle vrijdagmorgens was gedurende ons verblijf in Arbatax.

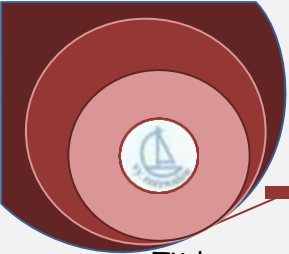
Juist de weekmarkt dus, na alle inkopen te hebben gedaan, stoppen we even bij de "kippenboer" en gaan vlug met de bus terug naar huis. De bus vult zich gedurende de rit langzaam met het heerlijke aroma van onze kip en friet. Thuisgekomen worden ze uiteraard onmiddellijk genuttigd.

Al dat vet moet er weer afgelopen worden ook dus wandelen we regelmatig. In en rond het dorp is het erg mooi om te wandelen omdat de bomen net in bloei beginnen te komen.

¹ In de Middellandse Zee meer je normaal af met je boeg of achterschip naar het ponton. Je ligt dan met 2 lijnen vast aan het ponton. Op enige afstand van het ponton liggen blokken beton op de bodem waarvandaan dan dikke kabels naar het ponton lopen. Een of twee van deze lijnen, die met een dun lijntje naar het ponton lopen, maak je vast aan je achter- of voorschip. Zo lig je veilig afgemeerd.

Dokperiode te Arbatax, Sardinië

Tijdens een wandeling komen we langs een kerk en zien we een heel bijzondere waterpomp. Op de zeskantige pomp met puntdak staat een kruis. Onder het dakje hangen 4 klokken. Als klap op de vuurpijl hangt er een verbodsbord aan dat het geen drinkwater is, zou dit dan een wijwaterpomp zijn?

Ook lopen we op een mooie warme middag naar de vuurtoren die op de 165 m hoge heuvel staat die uitkijkt over Arbatax. Toch wel even diep zuchten zo af en toe vooral als we de laatste 20 meter door een hek worden weerhouden om te genieten van het mooie uitzicht. De vuurtoren blijkt militair terrein en een hele kudde militairen heeft er een dagtaak aan om dat ding op zijn plaats te houden.

Werktraining

De Marina ligt onder de rook van een werf waar boorplatforms worden gebouwd. Hele kleine ijzerdeeltjes die af en toe rond vliegen zorgen ervoor dat de boot dan bezaaid is met een heleboel kleine roestpikkeltjes.

Daarom gaan we, als het een droge dag is, alvast de Zeezwaluw schoonspuiten en in de was zetten. We moeten aardig poetsen om de roestspikkels weg te krijgen van het dek en de romp en ook het roestvrij staal wordt meegenomen in de poetswoede. Het resultaat mag er wezen. De Zeezwaluw glimt en wij hebben spierballen van het poetsen.

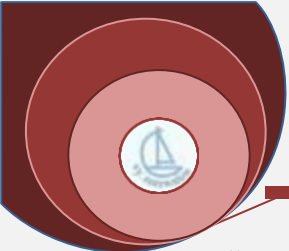
Uit het water op de kant

Achteruit varen we het dok in. Niet onze favoriete vaarrichting. Maar we kijken met een hele professionele air om ons heen als het wonderbaarlijk in een keer lukt.

Op 19 April om 3 uur in de middag, is het dan eindelijk zover. We varen in het U-vormige dok waar de gele travellift van de werf ons al staat op te wachten.

Dokperiode te Arbatax, Sardinië

We willen de lijnen vastmaken maar er zijn geen bolders of ogen waaraan dat kan. Gelukkig zijn we niet het eerste schip wat ietwat zoekend om zich heen kijkt en de kraanmachinist neemt onze lijntjes aan en maakt ze vast net boven de wielen van de kraan. Zo, nu kunnen we niet meer wegwaaien.

Heel behoedzaam en voorzichtig worden de banden onder de boot doorgeschoven tot aan het door ons zelf aangebrachte merkteken op de voetlijst. Als ze de banden aanhalen en ze net strak komen te staan, wordt Riens verzocht om binnen even te checken of de schroefas nog met de hand te manipuleren valt.

Dan weten ze ook dat de band niet om de schroef of schroefas zit. Alles gaat naar wens en een half uurtje later hangt de boot in de singels en zien we sinds 2 jaar weer de onderkant op het droge (toch wel anders als met een snorkeltje of via een duiker).

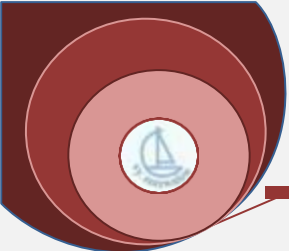

De aangroei van schelpen op het onderwaterschip valt ons erg mee, alleen de kiel is een aardige verzamelplaats van exotisch zeeleven. De rest is eigenlijk alleen slijm, koraalworm en wat restanten van gooseneck barnacles.

We denken dat de meeste schelpen ed. dood zijn gegaan omdat we de afgelopen winter op het stromende zoete water (blubber) van de Tiber hebben doorgebracht. Tijdens het afspreken met de hogedrukslang worden wij in het kantoor van de werf getrakteerd op een kopje echte Italiaanse koffie (beresterk en een vingerhoedje vol) goede service dus!

Aangezien we de mannen tijdens het schoonmaken en het op de bok zetten van de Zeezwaluw niet op de vingers willen kijken, gaan we om 5 uur naar het terras bij de Marina om gezellig wat te drinken met de andere live-a-boards die daar vaak om die tijd samenkomen. Als we om 6 uur weer bij ons bootje gaan kijken, staat er al een trap gereed om aan boord te kunnen komen. Paolo (werfeigenaar) maakt ons attent op het feit dat onze schroefas wat verbogen is en er wat speling tussen de naaf van de schroef en de as zit. Nog een klusje voor de doklijst dus!

Dokperiode te Arbatax, Sardinië

Het leven hoog en droog op de kant

Wat is zo bijzonder of anders aan dit leven?

Drijvend in het water wordt de Zeezwaluw aan alle kanten "gedragen". Echter, in de speciale bok op de kant, met steun onder de kiel en slechts 4 steunpunten moeten zowel onder het voor- en het achterschip 2 extra steunen (op Sardinië zijn dat boomstammen) worden gezet zodat de Zeezwaluw veilig is gestut voor de dokperiode.

De bok is nog wel zo flexibel dat de boot wat beweegt als er iemand binnen of aan dek loopt doch dat went snel.

Aangezien de boot op de kant erg hoog en droog staat hebben we een (vastgebonden) ladder met 15 treden nodig om aan en van boord te gaan. Als je dan voor het eerst bovenop je eigen schip staat, is het een hele hoogte en loop je heel voorzichtig door het gangboord naar de kuip.

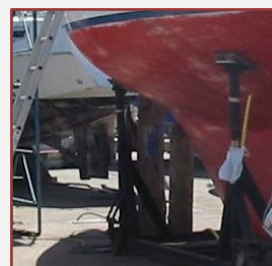
Eenmaal weer veilig in de kuip ontglipt je een zucht van verlichting dat je het ook deze keer weer zonder ongelukken hebt gered.

Wat kan wel en wat niet

Het toilet aan boord kan niet gebruikt worden omdat de afvoer uitkomt op het asfalt van de werf en dat is niet zo fris! Gelukkig is er een toilet en douche op het terrein van de werf waar we gebruik van kunnen maken zodat we geen bolle wangen krijgen van het ophouden.

Aan de buitenkant van de boot hebben we in de afvoer van de kombuis een dikke slang (hadden we nog aan boord) gestopt en die loopt zonder lekken af in een putje even verderop. We kunnen nu gewoon de keuken gebruiken en dat scheelt al veel in het dagelijks gemak.

De werf heeft aansluitpunten voor elektriciteit en water dus het snoer en de waterslang worden snel aangesloten zodat we weer van alle gemakken zijn voorzien. Als we de eerste avonds in ons bootje op de wal naar bed gaan, voelen we haar wat schudden en trillen onder het geweld van een 6Bft. langs de hoge mast, maar vrij snel voelt dat ook al weer vertrouwd aan en we slapen heerlijk!

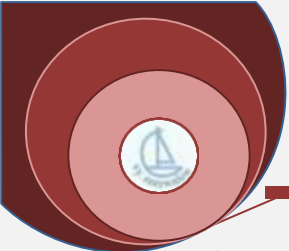
Starten van de dokwerkzaamheden

De volgende morgen (en alle volgende dagen, 6 dagen per week) loopt de wekker om 7 uur af en om 8 uur staan we te trappelen om te starten met de werkzaamheden maar niet voordat we in de kuip met een kopje thee hebben genoten van het uitzicht op de zonovergoten rode bergen aan de overkant van de baai.

Riens start de eerste dag gelijk met het demonteren van de schroefas en maakt een tekening voor een aanpassing van de schroefas zodat de schroefnaaf netjes op zijn plaats blijft.

Paolo haalt alles op en zorgt ervoor dat de aanpassingen de komende dagen worden uitgevoerd in een lokale draaierij. Ik start met het te voorschijn halen van alle ingekochte benodigdheden uit de diverse schuilplaatsen aan boord.

Dokperiode te Arbatax, Sardinië

De pilot berth in de achterhut wordt tijdelijk in gebruik genomen als schuur.

Een schuurfeest, tekenen en plamuren

Gewapend met plamuur- en hobbymessen gaan we alle resten van schelpen en andere aangroei van het onderwaterschip te lijf. Regelmatig afspuiten laat ons zien wat we vergeten hebben of nog moeten doen.

Daarna wordt met een scotchbrite sponsjes alles met de hand geschuurd en keurig glad gepolijst. Bijna alle oude anti-fouling wordt op deze wijze verwijderd. Hier en daar werken we met epoxi en epoxi-plamuur wat schoonheidsfoutjes weg en langzaam maar zeker gaat na een week ons bootje er weer gladjes uitzien. Nu het onderwaterschip helemaal voorbereid is, kunnen we weer opbouwen.

Bij het markeren van de nieuwe wind/waterlijn (10 cm omhoog) blijkt dat de onderste blauwe band die aansluit op de wind/waterlijn, bijna geheel verdwijnt (zie foto, na aanbrengen primer) Daar wordt nog over nagedacht.

In verfoveral en met handschoenen aan, wordt er 5 dagen achtereen geverfd aan het onderwaterschip. Totaal worden er 1 laag Primer en 3,5 laag anti-fouling aangebracht.

De anti-fouling wordt automatisch dun uitgerold omdat de onderlaag zo glad geworden is. Aangezien we 4 blikken van 2,5 kg anti-fouling hebben gekocht gaan we net

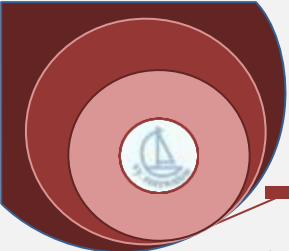
zolang door met laag na laag opbrengen, totdat er een half blik over is. Dit laatste restje kunnen we gebruiken om op de steunpunten te schilderen vlak voor de te waterlating.

Tussen alle verfbedrijvigheid door worden nog vele technische klussen geklaard. Alle (6) afsluiters worden gedemonteerd, schoongemaakt en geïnspecteerd, weer ingevet en teruggeplaatst. Log (snelheidsmeter) schoongemaakt, de olie van de keerkoppeling vervangen (daarvoor moest de kachel van zijn plek) schroefaspakkingen vervangen en onze Maxprop schroef (komt onder het zeilen in vaanstand te staan) wordt een Chinese legpuzzel wat we overhalen noemen. We zetten hem in de speciale schroeven primer en anti-fouling. Van alle raampjes in de romp (10 st) worden alle schroeven (15 schroeven/raampje) verwijderd, schoongemaakt, gekit en weer teruggeplaatst. Eten koken, schoonmaken, vogels verzorgen en wassen (op de hand) gaat tussen alle andere werkzaamheden gewoon door.

We gaan helemaal door het tape

Oorspronkelijk hadden we (Riems) een planning gemaakt om twee weken op de kant te staan waarbij we allebei lekker bezig waren zonder elkaar in de weg te lopen. Gek genoeg merken we tijdens het klussen dat we nog nooit de gelegenheid hebben gehad om op een eenvoudige manier zoveel tijd aan ons bootje te besteden. We hebben geen reistijd, gelukkig geen slecht weer meer en geen havenmeesters met milieubepalingen die toevallig aansluiten op zijn verhuurbare schuurmachines. Hier loopt gewoon een hele gelukkige man de troep op te ruimen.

Dokperiode te Arbatax, Sardinië

De benodigde spullen zijn hier of in Tortoli verkrijgbaar, boodschappen doen is geen probleem en natuurlijk is er ook hier weer een kleine maar gezellige gemeenschap van mede zwoeegers.

Nu het onderwaterschip zo mooi is geworden en we het eigenlijk best naar onze zin hebben, besluiten we om een nieuwe planning te maken die ons de kans geeft om een paar zaken aan te pakken die we op ons dagdroom lijstje hebben staan. De schoonheidsfoutjes die ooit nog een keer aangepakt moesten worden. Twee extra weken langer op de kant kost maar 60 Euro meer en de verse anti-fouling kan nog een maand droog blijven. De nieuwe planning valt binnen de tijd en budgetperikelen die er bij Riens nog altijd een beetje inzitten.

We besluiten daarom de blauwe band net boven de (nieuwe) waterlijn weer opnieuw aan te brengen en die weer netjes blauw te schilderen. Maar, dan moeten we eigenlijk ook de andere blauwe banden verven want die zijn niet mooi meer. Al sinds we de boot hebben storen we ons aan de aanwezige beschadigingen in die banden (er zit nl witte verf onder) en de beschadigingen bijwerken met een kwastje blauwe verf wordt ook niet echt mooi. Dit extra verfwerk (we hebben nog nooit iets geverfd aan de romp van het schip) wordt een hele nieuwe ervaring voor ons.

Plakken en kleuren

De wind- en waterlijn vernieuwen is een extra moeilijke klus omdat we hem dusdanig moeten maken dat de lijn op afstand visueel recht is. Dat betekent dat de lijn voor en achter iets breder (hoger) is dan in het midden van de boot. Met een zelfgemaakt stukje gereedschap met een waterpas wordt de lijn met een water-uitwisbare viltstift op de romp getekend en hier wordt direct de tape strak en recht langs geplakt.

We ontvetten alle blauwe banden eerst voor we gaan schuren, epoxi-plamuren en weer schuren. Na het schoonmaken wordt alles keurig afgeplakt (deels met Nederlandse tape en deels met Italiaanse).

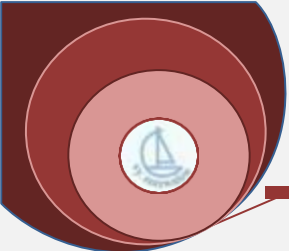
Een extra handicap is de naam ZEEZWALUW die op beide boegen en op de kont in witte plakletters in de blauwe band staat. Wat te doen?

In de eerste week dat we op de kant stonden, was er ook een douaneboot die de romp aan het verven was. Daar zagen we dat de letters van de naam met tape werden afgedekt en ze de tape met een hobbymes de juiste vorm gaven. Dat leek ons ook wel een oplossing, dus de naam wordt ook afgedekt met tape zodat we er gewoon overheen kunnen verven en na het verven de tape verwijderen zodat we weer een naam hebben.

Verftechnieken uitproberen

Het verven van de blauwe banden op de romp is een kunst op zich om het netjes te krijgen. De verf droogt erg snel dat weten we. In de boeken staan verschillende technieken om te schilderen (roller en kwast). Omdat ik (Ineke) in het verleden veel geschilderd heb in onze diverse huizen, bezondig ik me niet aan nieuwe technieken maar houd me bij datgene wat mij het beste beviel, de kwast. Dat wordt niet echt mooi en ik stap snel over op de roller. Als ik de eerste band heb geverfd met de roller, krijgen we een sinaasappelhuid effect als resultaat en we vinden dat niet mooi.

De volgende dag schuren we de band totdat die weer helemaal glad is. De volgende uit te proberen techniek is, de verf opbrengen met de roller en gelijk nawerken met de kwast door 1 persoon. Na 10 meter zien we dat we "overgangen" in de verf krijgen wat ook niet mooi lijkt te worden.

De laatste uit te proberen techniek, zoals we die in een oud artikel van de Waterkampioen tegenkomen, wordt gestart. Verf verdunnen tot het bijna "loopt". Riens brengt de verf op met de roller en verrijdt de stelling en ik ga er met een droge kwast gelijk achteraan zodat de verf mooi vloeit en we geen "lopers" krijgen. Als het gefilmd zou

zijn heb je een nieuwe vorm van Comedy Capers maar we zijn we verbaasd over het geweldige resultaat! De banden doen we 3 x en tussen elke verflag schuren we even met fijn schuurpapier en scotchbrite sponsjes. Na de laatste laag glimmen de banden mooi en het zit er op alsof een professional het heeft gedaan!

Laatste klusjes en opruimen

Als we na 1 week alle tape willen verwijderen, blijkt de Nederlandse tape gemakkelijk verwijderbaar, maar de Italiaanse tape is hopeloos. Het papier komt los, maar de kleef laag blijft zitten en is zo goed als niet te verwijderen. Het kost ons 2 dagen om de zooi eraf te krijgen,. Op dinsdagmiddag is de klus geklaard en kunnen we de romp nog een keer snel in de was zetten. Het kost nu bijna geen moeite omdat we de romp al gedaan hadden in de wachtperiode. We (Ineke) maken nog snel op de naaimachine 2 beschermzeiltjes om op te hangen tussen de romp en de stootwillen zodat de nieuw geschilderde blauwe banden de eerste weken beschermd zijn en de verf kan uitharden.

Sociale gebeurtenissen

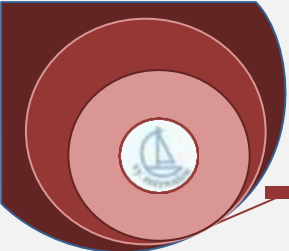
We hebben niet alle dagen hard gewerkt maar ook wel eens gas teruggenomen en geluierd, Zo af en toe een half zondagje om te genieten van het gezelschap van de medestrijders in de dokwerkzaamheden.

Don en Pricilla (Chautauqua) staan inmiddels ook naast ons op de kant en Bret en Debby met Interlude 3 uit Australië zijn ook druk bezig. Op een vrijdagavond worden we uitgenodigd voor het diner bij Debby en Bret en we hebben een gezellige avond met 8 man in de kuip hoog boven de grond.

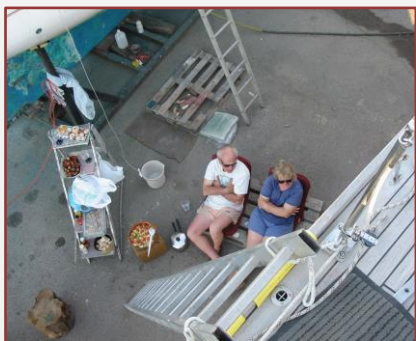
Omdat het weer het alweer toelaat dat we kunnen BBQ-en hebben we op een zondag een onverwacht uitgebreide BBQ met 7 man (we hadden alleen op ons zelf gerekend, maar iedereen kwam aandragen met eten of drinken) tussen de Chautauqua en de Zeezwaluw tot in de donkere uurtjes.

Op de laatste zondag dat we op de kant staan genieten we met z'n 6-en van een door ons georganiseerd dineetje. We eten buiten aan een "tafel" gemaakt van 2 schragen waarop een stellingplank ligt. Dit geheel wordt afgedekt met tapijt (lag ook ergens op de werf) waar overheen een keurig tafelkleed wordt gevleid.

Dokperiode te Arbatax, Sardinië

Dineren tussen de boten op de werf in Arbatax

Een mooi veldboekje in het midden van de tafel fleurt het geheel aardig op. De stoelen worden uit diverse plaatsen van de werf bijeen gegraid zodat we een echt restaurant hebben tussen alle bokken, rotzooi en stellingen op de werf. Heerlijke en gezellig zijn dit soort avonden.

Weer te water en op stap

Op donderdag 19 mei worden we om 12 uur in de singels van de travellift gehangen en kunnen de steunpunten van de bok die nu vrijkomen, in de primer en anti-fouling worden gezet.

Om 4 uur gaat de Zeezwaluw weer zwemmen en zonder beschadigingen door de singels (tip: plastic huishoudfolie en afwasmiddel op de singels van de travellift zodat het glijdt en niet opstroopt bij het optillen) ligt ze even later op een plekje in de Marina van Arbatax.

We hebben 2 dagen in de marina gepland om de boot weer vaarklaar te maken, de laatste boodschappen te doen en de route in kaart te brengen. Dat lukt allemaal perfect. Echter, de weergoden hebben ons weer bij de neus want de wind draait naar het zuiden (waar we heen willen) en er komt een depressie over die ons hier tot as maandag 23 mei zal vasthouden.

Maar alles is gereed om te gaan en we hebben er weer zin in om heerlijk te zeilen na 6 weken hard werken! Het volgende reisverslag gaat weer over nieuwe horizonten en ontmoetingen.

— / —